

Jumalan tahdon hyväksyminen

***"Että minä tuntisin hänet ja hänen
ylösnousemuksensa voiman ja hänen
kärsimystensä osallisuuden, koska olen hänen
kuolemansa kaltainen." - Fil. 3:10.***

Käsitteellä "suostuminen jumalalliseen auktoriteettiin" tarkoitetaan alistumista hyväksytylle standardille tai mallille. Taivaallisen Isän tahto on, että hänellä on jumalallinen perhe, jonka pää on Kristus Jeesus, ja "pieni lauma" ihmiskunnan keskuudesta lunastettuja yksilöitä, jotka lopulta saavat kirkkauden, kunnian ja kuolemattomuuden. (Luuk. 12:32; Room. 2:7) Tämän luokan määrittelyt ovat seuraavat: "Sillä jonka hän on ennalta tuntenut, sen hän on myös ennalta määrännyt tulemaan Poikansa kuvan kaltaiseksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa." Room. 8:29

Kristuksen omistautuneet seuraajat ovat arvostaneet pyhien kirjoitusten todistusta siitä, että polku tällaiseen ylevään palkintoon edellyttää itsensä kieltämistä, ristin kantamista ja Mestarin jalanjäljissä

kulkemista. Apostoli Paavali toteaa tässä yhteydessä: "Kehotan teitä, veljet ja sisaret, Jumalan armon tähden uhraamaan ruumiinne elävänä uhrina, joka on pyhä ja miellyttävä Jumalalle - tämä on teidän todellinen ja oikea palvontanne. Älkää mukautuko tämän maailman malliin, vaan muuttukaa mielenne uudistumisen kautta. Silloin voitte koetella ja hyväksyä, mikä on Jumalan tahto - hänen hyvä, mieluinen ja täydellinen tahtonsa. Room. 12:1,2

Uskollisuus

Lojaalisuus muistuttaa paljon suostumusta. Se kuvaa uskollista uskollisuutta toiselle, toisin kuin osittainen myötätunto kyseistä henkilöä kohtaan. Uskovaiset eivät voi ystäväystyä maallisen hengen omaavien kanssa ja pysyä taivaallisen Isän mieliksi. Heidän on oltava täysin alistuneita Herralle ja vanhurskauden periaatteille. Kristus Jeesus sanoi: "Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta". (Joh. 18:36) Tämä tarkoittaa, että todelliset kristityt eivät voi liittoutua tämän "nykyisen pahan maailman" kanssa. (Gal. 1:4) Lisäksi meitä vastustavat voimat esiintyvät usein valon enkeleinä eksyttääkseen. 2. Kor. 11:14

"Kansalaisuutemme on taivaassa", ja pyrimme varmistamaan, että pääsemme runsaasti taivaalliseen valtakuntaan. (Filippiiläisille 3:20) Mitään ei saavuteta tekemällä kompromisseja minkään suuren Vastustajan houkutusten suhteen. Uskollisuuden kuninkaiden Kuninkaalle on oltava vapaaehtoista ja täydellistä. Me olemme oppineet tuntemaan Herramme ja Vapahtajamme, ja tämän tiedon perusteella meillä on täysi luottamus hänen asiansa rehellisyyteen. Uskollisuutemme pitäisi olla täydellistä, koska rakastamme kuningastamme ja kapteeniamme ja meitä vaivaa ajatus siitä, että voisimme olla tyytymättömiä hänelle ja taivaalliselle Isällemme.

Rohkeus

Rohkeus on myös hyvin olennainen ominaisuus niille, jotka alistuvat Jumalalle ja hänen tahdolleen, mutta sen ei pitäisi syntyä itseluottamuksesta. Ne, jotka ymmärtävät omat heikkoutensa, voivat olla rohkeita, jos he luottavat taivaalliseen Isään ja odottavat häneltä armoa ja voimaa, jotta hän auttaisi heitä aina hädän hetkellä. (Hepr. 4:16; Sananl. 3:5,6.) Kun kristitty katsoo Jumalaan ja Kristukseen, hänen kapteeniinsa, ja tajuaa, että heidän voimansa tekee hänet vahvaksi, silloin hän voi todellakin olla rohkea. Jesaja 26:3,4

Hyvinä sotilaina meidän on luotettava siihen, minkä puolesta taistelemme. (2. Tim. 2:1,3) Uskomme ja luottamuksemme sen asian vanhurskauteen, jota palvelemme, pitäisi olla niin täydellistä, että kutsumme esiin kaikki voimamme ja kykymme vapaasta tahdostamme uhrautuvassa pyrkimyksessä tehdä yhteistyötä pelastuksemme kapteenin kanssa. (Hepr. 2:10) Kristittyinä sotilaina meillä ei pitäisi olla mitään henkisiä varauksia sen asianmukaisuudesta, mitä johtajamme pyytää meitä tekemään. Uskomme Jumalaan ja Kristukseen pitäisi olla niin täydellinen, että vaikka emme ehkä aina ymmärtäisikään, miksi meitä pyydetään tekemään tiettyjä asioita, luottaisimme kuitenkin täysin siihen, että taivaallinen viisaus ohjaa meitä. Room. 8:28

Avain tämän kurssin menestyksekkääseen suorittamiseen on se, että alistumme Taivaallisen Isän tahdon toteuttamiseen. Pyhän Hengen vaikutus, joka ilmenee Jumalan sanan tutkimisen kautta, johdattaa meidät kaikkeen totuuteen, ja kun sitä sovelletaan uskollisesti elämässämme, siitä syntyy vanhurskas luonne. Joh. 16:13

Siinä määrin kuin me kristittyinä "muutimme" yhä enemmän Jumalan tahdon mukaisiksi, "totuuden sanan" pyhittävä vaikutus antaa meille

mahdollisuuden edistyä hengellisesti. (Room. 12:2; Jaak. 1:18; Joh. 17:17.) Joskus voi kuitenkin tulla paineita sekä sisältä että ulkoa, jotta käyttäytymisemme tai uskomuksemme olisi sellaisten normien mukaista, jotka eivät välttämättä edusta sitä, mitä ymmärrämme Jumalan tahdoksi meille tai mitä uskomme olevan pyhien kirjoitusten opetuksia tietystä asiasta. Meidän kristittyjen on yksilöllisesti annettava tili Jumalalle taloudenhoitotyöstämme. (Room. 14:12; 1. Kor. 4:2.) Siksi meidän ei pitäisi välttämättä ottaa ohjenuoraksi sitä, mitä muut saattavat ajatella, vaan meidän on tehtävä totuus omaksemme ja "koeteltava kaikki, pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää", kuten vanhan ajan jalot beireläiset tekivät. 1. Tess. 5:21; Ap. t. 17:11.

Ennakkoluulot Antiokhiassa

Kun pohdimme vaikutteita, jotka tähtäävät ajatusten tai toiminnan yhdenmukaisuuteen kristillisessä yhteisössä, tai kun kiinnitämme kohtuuttomasti huomiota siihen, miten uskovaiset saattavat nähdä meidät, saamme mieleemme voimakkaan opetuksen. Galatalaiskirjeessä 2:11-21 Paavali kertoo eräästä tilanteesta, jossa hänen oli tarpeen moittia apostoli Pietaria, jota monet juutalaiskristityt todennäköisesti pitivät eturivin apostolina. Kun

kesäkuu 2025

Pietari tuli ensimmäisen kerran Antiokiaan, hän söi vapaasti kristityiksi kääntyneiden kanssa, jotka olivat syntyperältään pakanoita. Myöhemmin joukko juutalaisia kristittyjä tuli Jerusalemistä vierailulle. Ilmeisesti he pitivät edelleen kiinni erilaisista Mooseksen lain mukaisista säännöistä, ja kun he saapuivat, Pietari lakkasi olemasta yhteydessä pakanaveljien kanssa, koska pelkäsi, että uutiset hänen käytöksestään kulkeutuisivat takaisin Jerusalemiin ja siellä oleviin juutalaisveljiin.

Barnabas ja muut seurasivat Pietarin esimerkkiä. Pietari tiesi hyvin Korneliuksen kääntymisen yhteydessä, että Jumala "ei ole puolueellinen". (Apostolien teot 10:34) Siksi hän teki virheen kieltäytyessään syömästä ympärileikkaamattomien uskovien kanssa, mikä antoi ymmärtää, että Mooseksen laki tarjosi korkeamman tason pyhityksen kuin "uskon vanhurskaus". (Room. 4:13) Paavali moitti Pietaria sopivasti tekopyhyydestä huomauttamalla, että juutalaisilla kristityillä oli uusi asema, joka perustui uskoon Kristuksen lunastusuhriin, ja että he olivat kuolleet laille. Näin ollen, koska laki ei voinut vanhurskauttaa ketään, pakanoita ei pitäisi asettaa sen alaisuuteen. Gal. 2:14-21

Jos Hengen synnyttämä seurakunnan tukipilari, kuten Pietari, saattoi virheellisesti alistua joidenkin juutalaisten veljiensä vääränlaisen uskomuksen vaikutuksen alaiseksi ja näin ollen olla suostumatta Jumalan selvästi ilmaisemaan tahtoon, eikö meidänkin pitäisi olla nykyään haavoittuvaisia toisten mielipiteille, joita yhteisöllämme on? Yksittäinen seurakunta eli ecclesia, jonka kanssa voimme olla yhteydessä, on hyvin erityinen järjestely, jonka taivaallinen Isämme on tarjonnut, jotta meitä voitaisiin vaalia ja kehittää, kun pyrimme tekemään kutsumuksestamme ja valinnastamme varman. Keskinäisissä opinnoissamme meidän tulisi ottaa huomioon paitsi opiskelemamme asiasisältö myös sanoman taustalla oleva henki. Room. 2:28,29; 7:5,6.

Luemme esimerkiksi 1. Joh. 3:14:sta: "Me tiedämme, että olemme siirtyneet kuolemasta elämään, koska me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta veljeään, jää kuolemaan." Kaikessa kanssakäymisessämme toisiimme nähden tämä on varmasti pyhien kirjoitusten kohta, joka on pidettävä mielessämme. Kuitenkin, koska meillä on tämä uuden luomakunnan aarre saviastian sisällä ja koska olemme innokkaita ja innokkaita palvelemaan Herraa, on aivan ilmeistä, että toisinaan huomaamme, että on tilaisuuksia kitkiin, kun saatamme ilmaista itseämme eri tavalla

kesäkuu 2025

kuin toinen veljeskunnan jäsen. (2. Kor. 5:17; 4:7.) Pyrkikäämme tunnollisesti katsomaan toisiamme ei lihan mukaisen ulkonäön perusteella, vaan uskokaamme ja toimikaamme sen tiedon mukaan, että aivan kuten Jumala on kutsunut meidät, niin hän on löytänyt myös muita jalokiviä, jotka kamppailevat lihansa kanssa kuten mekin; ja meidän tulisi keskittyä niihin asioihin, jotka sitovat meidät yhteen rakkauden hengessä. 1. Samuel 16:7; 2. Kor. 10:7.

Kristittyjen vapaus

Jumalan tahdon nöyrä alistuminen on tärkeää myös kristillisen vapauden käyttämisessä niiden totuuden kohtien osalta, joita ei tue selkeä "näin sanoo Herra". Kyse ei ole pelkästä arvailusta, johon meidän jokaisen tulisi ryhtyä, vaan jos meillä todellakin on pyhä kirjoitus todisteena siitä, mitä sanomme, sen pitäisi riittää. Jos joissakin tapauksissa on esitetty ajatus, joka ei ole sopusoinnussa sen kanssa, miten se mielestämme pitäisi ilmaista, meidän pitäisi olla vapaita puhumaan veljiemme kanssa erikseen ja keskustelemaan siitä rakkaudessa, kunnes Taivaallinen Isä aikoo selventää asian yhdelle tai toiselle. Joka tapauksessa voimaa ei pitäisi käyttää tarkan yhdenmukaisen ajattelun saavuttamiseksi,

vaan kuten Raamattu julistaa, "olkoon kukin täysin vakuuttunut omasta mielestään". Room. 14:5

Uuden testamentin varhaisimmista ajoista lähtien Herran kansan seurakuntia perustettiin eri paikkoihin. Raamattu antaa ohjeita näiden ryhmien perustamisesta. (1. Tim. 3:1-7; Tiit. 1:5-9; 1. Piet. 5:1-3.) Ne, jotka palvelevat, olivatpa he sitten vanhimpia tai diakoneja, valitaan virkaan seurakunnan äänestyksellä. Sellaisena se asettaa seurakunnan korkeammaksi auktoriteetiksi ja jumalallisen tahdon osoittajaksi. Jos luokan arvostelukyky tiettyjen toimintatapojen tai käytäntöjen suhteen poikkeaa vanhimman arvostelukyvystä, vanhimman tulisi alistua luokan tahtoon silloin, kun kyse on vain ekklesian mieltymyksestä, toisin kuin perusopin kysymyksissä, moraalisisissa kysymyksissä tai omantunnon loukkauksissa. Toisaalta ja noudattaen vastuuta valita vanhimmat, joihin ekklesia luottaa, Herra on ohittanut niin että seurakunnan äänestyksellä valittiin tietty henkilö. Näin ollen koko seurakunnan velvollisuutena olisi tukea ja rohkaista vanhinta siinä määrin kuin he huomaavat hänen pyrkivän tuntemaan ja toteuttamaan Herran tahdon uskollisesti.

Juhlahenki

Kristuksen ruumiin jäsenten välistä kilpailuhenkeä tai puoluehenkeä on vältettävä. Luemme 1. Kor. 1:10-13:sta: "Vetoan teihin, rakkaat veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen valtuuttamana, että eläisitte sopusoinnussa toistenne kanssa. Älköön seurakunnassa syntykö erimielisyyksiä. Olkaa pikemminkin yksimielisiä, ajatuksissa ja päämäärissä yhtenäisiä. Sillä eräät Kloen perheenjäsenet ovat kertoneet minulle riitanne, rakkaat veljet ja sisaret. Jotkut teistä sanovat: "Minä olen Paavalin seuraaja". Toiset sanovat: 'Minä seuran Apollosta' tai 'Minä seuran Pietaria' tai 'Minä seuran vain Kristusta'. Onko Kristus jakautunut ryhmittymiin? Onko minut, Paavali, ristiinnaulittu teidän vuoksenne? Onko joku teistä kastettu Paavalin nimeen?" Jumalan kansan keskuudessa esiintyvien hajaannusten pitäisi olla vakava huolenaihe, varsinkin jos harjoitetaan painostusta, jolla pyritään estämään mahdollisuudet yhteyteen muiden kristittyjen kanssa, joita pidämme Hengen synnyttäminä.

Voi tietysti olla hyvin perusteltuja syitä, joiden vuoksi fyysinen ero Herran kansan keskuudessa on joskus välttämätön. Kuitenkin siinä määrin kuin

tunnustamme toisemme veljiksi Kristuksen ruumiissa, lahkolaisuuden ei pitäisi ilmetä. Jos luomme ihmisten luomia rajoja, joita ei ole pyhien kirjoitusten mukaan sallittu, ja uskomme, että jotkut veljet eivät ole yhteytemme arvoisia vähäisten erojen vuoksi, on vaarana, että harjoitamme henkeä, joka on vastoin oppia ruumiin ykseydestä. Tällainen henki osoittaisi huomattavaa tyytymättömyyttä Jumalan tahtoon yhteydessämme. Ps. 133:1-3; Ef. 4:1-3,15,16; Fil. 2:3.

Idolit

Edelliseen liittyy läheisesti mahdollisuus luoda epäjumalia johtajistamme ministeriössä. Ilmestyskirjan 19:10 lukee: "Minä lankesin hänen jalkojensa juureen kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi: "Ei, älä kumarra minua!". Minä olen Jumalan palvelija, aivan kuten sinä ja veljesi ja sisaresi, jotka todistavat uskostaan Jeesukseen. Palvokaa vain Jumalaa. Sillä profetian ydin on antaa selkeä todistus Jeesuksesta." On esitetty, että apostoli Johannes edustaa tässä yhteydessä Kristuksen ruumiin uskollisia jäseniä, erityisesti osoitteessa aikaa, jota parhaillaan elämme. Tätä ajatusta edelleen viemällä meitä varoitettaisiin palvomasta niitä, jotka saattavat olla avuksi ravitsemassa meitä Jumalan totuudella. Meidän tulisi arvostaa kaikkien niiden uskollisia

kesäkuu 2025

ponnisteluja, jotka ovat mukana Herran palveluksessa, mutta meidän ei tulisi asettaa heitä palvonnan epäjumaliksi. Room. 1:25

Tämä sama ajatus näyttää löytyvän apostoli Paavalin sanoista: "Älkää antako kenenkään, joka nauttii valheellisesta nöyryydestä ja enkelten palvonnasta, tehdä teitä epäpäteviksi. Sellainen henkilö myös puhuu yksityiskohtaisesti siitä, mitä on nähnyt; hän paisuttelee tyhjänpäiväisiä käsityksiä hengettömällä mielellään." (Kol. 2:18) Aiheettoman kunnianosoituksen antaminen niille, jotka palvelevat, on sopimaton henki, josta meidän tulisi olla tietoisia, ja se ei ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa kristitylle. Meidän ei pitäisi edistää tällaista asennetta, vaikka meidän pitäisi tunnustaa ja tunnustaa kaikki, jotka uskollisesti palvelevat Jumalan palveluksessa.

Yhteiskunnalliset paineet

Mitä tulee painostukseen, joka voi tulla maailmasta sen normien mukaisesti, on monia vaikutteita, jotka olisivat mieluisia lihallemme, mutta jotka voivat estää meitä suostumasta Jumalan tahtoon. Tästä syystä me luemme: "Asettakaa mielenne taivaan asioihin, älkääkä maallisiin asioihin. Sillä te olette kuolleet, ja

teidän elämänne on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa."" (Kol. 3:2,3). Monet kulttuuriin, virkistykseen ja harrastuksiin liittyvät toiminnot, jotka eivät ole syntisiä, ovat lihaa miellyttäviä. Kristillisen vapauden arvostaminen muistuttaa meitä siitä, että toisin kuin tietyt kiellot, jotka annettiin Israelin kansalle lakiliitossa, emme löydä Uudesta testamentista monia "ei saa" -kieltoja, jotka liittyvät uskovien käyttäytymiseen. Niinpä me haluamme täyttää sydämessämme rakkauden lain ja vanhurskauden lain hengen niin kuin ne on ilmoitettu Jumalan tahdossa meitä kohtaan.

Vaikka kristillinen vapaus ei salli kenenkään meistä laatia sääntöjä toisillemme, se ei myöskään tarkoita, että voimme tehdä mitä haluamme ilman seuraamuksia. Näin ollen on tärkeää, että etsimme raamatullisia ohjeita, joiden avulla voimme määrittää, missä määrin erilaiset harrastukset joko tyydyttävät lihaa tai ovat sopusoinnussa uhrautumisen ja vihkiytyneen elämän hengen kanssa. Jos yksilöllisen tarkastelun jälkeen huomaamme, että jokin tietty toiminta on rakentavaa, jalostavaa ja taivaallista Isää ylistävää, meidän tulisi osallistua siihen mahdollisimman laajasti. Jos taas sillä ei näytä olevan hengellistä arvoa, saatamme haluta laittaa tällaisenkin hyvän asian uhrausalttarille.

Kotimme

Toinen alue, jota meidän on tarkasteltava alistuessamme Jumalan tahtoon, koskee asuinpaikkojamme. Kaikilla Herran kansalla on varmasti erilaiset olosuhteet, ja taloudelliset resurssit, joiden hoitajiksi meidät on tehty, voivat vaihdella huomattavasti. Jokaisen on itse etsittävä Jumalan johdatus tälläkin alueella, kuten kaikissa yrityksissä. Tiedämme kuitenkin varmasti, että maailmassa painotetaan suuresti sitä, että on oltava muodikas koti, usein jopa äärimmilleen vietyinä.

Tällaisia esimerkkejä voitaisiin antaa loputtomasti, mutta esitämme kysymyksen: "Voisiko Herran kansaan vaikuttaa myös poikkeuksellinen huoli kotiensa ulkonäöstä ja koosta?" On mahdollista järkeistää, että meidän on tehtävä nykyiseen asuinpaikkaamme laajoja muutoksia suuren ajan ja kustannusten kustannuksella, koska haluamme majoittaa kristittyjä kanssakristittyjä viihtyisästi. Kukaan ei tietenkään voi tuomita sitä, mitä toinen veli tai sisar saattaa tehdä tällä linjalla. Meidän on kuitenkin ehkä rukoillen keskusteltava Isän kanssa siitä, heikentääkö tällainen osallistuminen tai toiminta millään tavoin tekemäämme uhraussopimusta.

Työpaikalla

Jotkut meistä saattavat joutua työssään hyvin vaikeisiin ja koetteleviin tilanteisiin, jotka aiheuttavat huomattavaa epämukavuutta lihassamme. Sitten saattaa tarjoutua erittäin suotuisa työmahdollisuus, mutta se saattaa vaatia toisenlaista työaikaa tai työskentelyä kaukaisessa paikassa, jolloin hengellinen yhteytemme loppujen lopuksi katkeaa. Saatamme joutua jäämään nyt säännöllisesti pois tietyistä kokouksista uusien työolosuhteiden vuoksi. Meidän on luotettava siihen, että etsimme Herran tahtoa ja suostumme siihen, kun teemme tällaisia päätöksiä tavalla tai toisella. Eikö ole mahdollista, että nykyinen vaikea tilamme, johon liha on joutunut, sallitaan, koska Herra tietää, että tarvitsemme joitakin kokemuksia, jotka opettavat meille kärsivällisyyttä ja häneen luottamista?

Toisaalta siirto voi olla Herran tahto, kuten silloin, kun hän lähetti Filippuksen erämaahan todistamaan etiopialaiselle eunukille. (Ap. t. 8:26-38) Jokaisen kokemus tällä linjalla on tietysti ainutlaatuinen hänen tilanteessaan. Raamattu ei aseta kovia ja tiukkoja sääntöjä tälle linjalle, poikkeuksena se, että jokaisen on "huolehdistava omastaan". (1. Tim. 5:8) Tämän lisäksi vastaukset, jotka voivat koskea kunkin

yksilöllistä tilannetta, voidaan löytää vain pysymällä hyvin lähellä Herraa.

Neljä tärkeää vaihetta

Harkitse näitä neljää tärkeää askelta Jumalan tahdon hyväksymisessä elämänkokemuksissa.

1. Tutki usein ja henkilökohtaisesti Jumalan sanaa. (2. Tim. 2:15) Koska olemme sitoutuneet olemaan Mestarin jalanjäljissä kulkevia seuraajia, on välttämätöntä, että löydämme aikaa tutkia säännöllisesti pyhiä kirjoituksia etsiessämme Isän tahtoa ja johdatusta elämässämme ja tutustuaksemme jumalallisiin periaatteisiin, joita voimme soveltaa käyttäytymisessämme. Jos Jumala todella on elämässämme etusijalla, meidän on järjestettävä aikataulumme niin, että voimme keskustella hänen kanssaan ja saada voimaa, jota hän haluaa antaa meille.

2. Tue paikallista kirkkoamme käymällä säännöllisesti seurakunnassa ja osallistumalla seurakuntayhteyteen ja opintoihin. Meille on hyvin tuttu kehoitus "älkää hylätkö kokoontumista", ja meidän tulisi arvostaa tätä järjestelyä tärkeänä keinona saada opetusta taivaalliselta Isältä. (Hepr. 10:25.) Tällainen yhdessäolo tässä ympäristössä

helpottaa muun muassa sellaista vuorovaikutusta, jonka avulla toinen toisemme panos voi tarjota keskinäistä hengellistä voimaa ja rakentumista kaikille, jos olemme oikein harjoitettuja. Meille ilmoitetaan, että "jokainen yhteinen auttaa", ja kun tapaamme lähimmän seurakuntamme jäseniä ja muita veljeskunnan jäseniä, kun meillä on siihen tilaisuus, meitä varotaan itsensä ylentämisen hengeltä. Ef. 4:16

3. Elä uhrautuvaista elämää. Mitä enemmän kieltäydymme itsestämme, sitä vähemmän olemme alttiita ahneelle hengelle, jolla Vastustaja pyrkii saamaan meidät ansaan, ja sitä helpompaa meidän on suostua Jumalan tahtoon. "Lihan himo ja silmien himo ja elämän ylpeys" ovat kaikki esteitä, jotka voidaan ja jotka on voitettava Pyhän Hengen vaikutuksesta ja tottelemalla taivaallista Isäämme pyrkimällä vaeltamaan niin kuin Mestariimme vaelsi. 1. Joh. 2:16

4. Rukoile usein ja keskittyneesti. Jos huomaamme henkilökohtaisessa tutkimuksessamme, että vastoin Jumalan sanaa olemme pystyttäneet sydämeemme jonkin epäjumalan, voimme lohduttautua sellaisilla teksteillä kuin 1. Joh. 1:9. "Jos me tunnustamme syntimme, niin hän on uskollinen ja vanhurskas antamaan meille syntimme anteeksi ja

puhdistamaan meidät kaikesta vääryydestä." Näin näemme, että on etuoikeutemme mennä armon valtaistuimen ääreen saadaksemme puhdistusta ja apua niiden tekojemme osalta, jotka eivät miellytä Herra, erityisesti tapauksissa, joissa emme ole alistuneet hänen tahtoonsa. Lisäksi, jos olemme hyvin herkkiä vanhurskaudelle ja Jumalan miellyttämiselle, jopa silloin, kun emme ole tietoisia joistakin epäkohdista, sydämemme rukous on seuraavanlainen: "Varjelkoon palvelijasi myös tahallisista synneistä, älköön ne hallitsko minua; silloin minä olen nuhteeton ja viaton suuresta rikkomuksesta. Suuni sanat ja sydämeni mietiskely olkoot sinulle otolliset, Herra, minun väkevyyteni ja lunastajani."" Psalmi 19:13,14

Kun ajattelemme, että meidät on kutsuttu osaksi jumalallista perhettä, sen pitäisi saada meidät kunnioittamaan Jumalaa siinä määrin, että tekisimme mitä tahansa miellyttääkseen häntä, kunnioittaaksemme häntä ja pyhittääksemme hänen nimensä. Todellakin: "Herran kunnioittava pelko on viisauden alku; hyvä ymmärrys ja opettavainen sydän on kaikilla niillä, jotka tekevät Herran tahdon." Psalmi 111:10